Im ersten Hem. lese man ऋत st. रत्। Den Fehler im 3ten Hem. vermag ich nicht zu heben.

- Z. 3. Kâtav. und Chezy: श्रेयसि प्रयतिष्ये ।
- Z. 5. M. fügt am Ansange der Rede 7 fe hinzu. Kâtav. scheint folgende Lesart vor sich gehabt zu haben: स्रतः परमिष (= अधिकमिष) भवान्प्रसनुं कत्मिच्छति । Er macht hierzu folgende Bemerkung: अत्र प्रश्नार्थे काकुर्नुसंधेया । -W. यदि st. यदिह und अपरं st. प्रियं। - C. T. W. भवान st. भगवान ।
 - Z. 6. M. तदेतत् st. तहींदं ।

Dist. 194. Hem. b. M. आतिमहसां । Kâtav. आतमहतां । - C. T. W. श्रुतिमहती महीयसां । Calc. Ausg. श्रुतिमहती न हीयतां । - Kâtav. श्रुतमहतां श्रुतैः श्रास्त्रीर्म-हतां श्रेष्ठानां । श्रुतं प्रास्त्रावधृतयोशित्यमरः (III. 4. 79.) । सरस्वती भारती महीयतां पूज्यतां ! महिंदित्ययं (1. महीजित्ययं) धातुः कएवादिषु पठ्यते । - Hem. c. M. म्रमङ्गलं न्नयत् st. ममापि च चपयत् । - Hem. d. Chezy भिक्तः st. प्रक्तिः । - Ueber भरतवाका Z. 6. bemerkt Kâtav. Folgendes: अत्र भरतः नाट्यार्थः नाट्यार्थस्य परिसमापुत्वात् मनुकार्यत्वमृत्सृद्धािष्रार्थं प्रयंक्त इत्यन्सं धेयं। - Bei M. beschliesst Mârika das Drama mit den Worten: एवमस्तु।

